

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

Podpisanie sojuszu wojskowego między W. Brytanią a Polską

Końcowa faza rokowań finansowych w Londynie

Warszawa 23. 6. (z) Toczące się równocześnie w Warszawie i Londynie rokowania w sprawie ścisłej współpracy wojskowej między Wielką Brytanią a Polską uznać należy — jeżeli idzie o prace angielskiej misji wojskowej w Warszawie — za zakończone.

W dniu wczorajszym nastąpiło podpisanie odpowiedniej umo-

wy między specjalną delegacją misji angielskiej a przedstawicielami armii polskiej. Od tej chwili można mówić o zawarciu formalnego sojuszu wojskowego między Polską a Wielką Brytanią.

Londyn 23. 6. (A) Pierwsza faza rokowań polskiej misji finansowej z przedstawicielami rządu angielskiego w ciągu której

strona angielska zapoznała się z polskimi potrzebami, została za kończona i rząd angielski rozważa obecnie możliwość zaspokojenia tych potrzeb. Następne spotkanie obu misji, na którym strona angielska przedstawi swoje stanowisko, nastąpi zapewne dzisiaj. Sfinalizowanie rokowań spodziewane jest w ciągu przyszłego tygodnia.

WIELKA BITWA POWIETRZNA rosyjsko-japońska

Japończycy twierdzą, że stracili 49 samolotów sowieckich, tracąc tylko 5 aparatów

Londyn. 23. 6. (t) Według wiadomości otrzymanych z Tokio, na granicy mandzurskiej doszło do ostrego starcia pomiędzy siłami lotniczymi sowieckimi a japońskimi. Armia kwantuńska wydała w tej sprawie komunikat w Hsingking, stolicy Mandżukuo. Japończycy twierdzą, iż w ciągu dnia wczorajszego poważne sowieckie siły lotnicze przeleciały nad granicą mandzurską w pobliżu jeziora Buirnor. Doszło do starcia z samolotami japońskimi, podczas którego po obu stronach znaczna ilość samolotów została stracona. Straty sowieckie mają znacznie przewyższać straty japońskie.

Hsin King. 23. 6. (t) Agencja Domei doonsi, iż nad Kandzurmiao na północnym wybrzeżu jeziora Buirnor według komunikatu głównej kwatery armii kwantuńskiej w czwartek o godz.

16-tej ukazało się około 150 samolotów sowieckich, które przeleciały nad granicą mandzurską. 18 samolotów japońskich nawiązało z nimi walkę, w której stracono 49 samolotów sowieckich. Komunikat dodaje, iż Japończy

cy utracili tylko pięć samolotów.

Przedstawiciel armii kwantuńskiej oświadczył iż samoloty sowieckie i samoloty Mongolii Zewnętrznej 17 i 19 bm. bombardowały terytorium mandzurskie.

Rzym zaniepokojony sojuszem państw antyfaszystowskich z Turcją

Rzym, 23. 6. (A) Wiadomość, że dziś o godz. 18.30 podpisana będzie umowa między Francją a Turcją oznacza według rzymskich sfer politycznych, że Turcja weszła do bloku antytotalitarnych państw oraz wskazuje, że takie wzmocnienie pozycji Turcji na Bałkanach i Bliskim Wschodzie może oznaczać niebezpieczeństwo dla Włoch. Ostateczne związanie się Turcji z mocarstwami zachodu powinno pociągnąć za sobą zdaniem Rzymu sprecyzowanie w sposób

jaśniejszy stanowiska Jugosławii wobec inter-pretacji, nadawanych w Ankarze rozmowom Ententy Bałkańskiej.

Również rozmowy turecko - egipskie śledzone są w rzymskich sferach politycznych z wielką uwagą. Według informacji dzienników, jednym z najważniejszych wyników spotkania w Ankarze jest zgoda Egiptu na współudział armii tureckiej w obronie Kanału Suezkiego.

Sowiety raz jeszcze wysuwają kontrpropozycje...

a Berlin usiłuje storpedować pakt mirażem kredytów towarowych i -- paktu nieagresji!!

Londyn, 23. 6. (A) Według wiadomości z Moskwy, czwarte posiedzenie konferencji angielsko francusko rosyjskiej z udziałem premiera Mołotowa, wicekomisarza Patiomkina, ambasadorów angielskiego i francuskiego oraz naczelnika Stranga odbyło się na życzenie Mołotowa, który wyjaśnił powody, dla których rząd rosyjski uważa ostatnie propozycje angielsko francuskie za niewystarczające. Ze swej strony Mołotow wysunął nowe kontrpropozycje, które bę-

dą przesłane do zaopiniowania do Londynu i Paryża, po czym rokowania zostaną wznowione.

Według wiadomości z Berlina, rząd niemiecki w swoich wysiłkach utrudnienia tych rokowań, zaoferował Moskwie układ handlowy, zawierający propozycję udzielenia Rosji 10-letniego kredytu na sumę 60.000.000 funtów, który wykorzystany byłby na zakup towarów niemieckich i spłacany eksportem do Niemiec surowców rosyjskich.

Kraków, 23. 6. (r) Londyński korespondent „IKC“ donosi, że min. Ribbentrop otrzymał rzekomo szerokie pełnomocnictwa dla złożenia Sowiетom oferty paktu nieagresji. Moskiewski korespondent „Daily Mail“ donosi, że Niemcy czynią wszelkie wysiłki, by zneutralizować stanowisko Moskwy. Ribbentrop ma nosić się z koncepcją porozumienia, które regulowałoby modus vivendi Rzeszy i Z. S. R. R. z wykluczeniem wszelkich momentów ideologicznych. Możliwy byłby pakt nieagresji oraz wspólna gwarancja neutralności wszystkich państw sąsiadujących z Rosją. Hitler miał dać Ribbentropowi wolną rękę, zastrzegając sobie jedynie ratyfikację ostatecznych decyzji.

Ustawiczne galówki hitlerowskie na terenie Wolnego Miasta

Gdynia 23. 6. (z) W niedzielę 25 bm. ma przyjechać do Gdańska, delegacja marynarki niemieckiej z Pilawy, celem wzięcia udziału w uroczystościach na cześć marynarzy gdańskich, poległych w czasie wielkiej wojny. Na czele delegacji ma stanąć wielki admirał Rzeszy, Raeder, który dokona odprawy w Piławie.

Uroczystość na terenie Wolnego Miasta odbędzie się w miejscowości Reichskolonie. Poza wielkim admirałem Rzeszy Raederem weź-

mie udział w niemieckiej demonstracji admirał do specjalnych poruczeń, Schulze, kontradmirał Fleischer oraz komenda i delegacje 5-tego oddziału artylerii morskiej. Poza tym ma przybyć komandor Matthies i szef sztabu na rodowo - socjalistycznego niemieckiego związku marynarzy, Raven.

Ze strony Gdańska w uroczystościach weźmie udział związek marynarzy rezerwy oraz oddziały szturmowe przysposobienia morskiego S. A. i „Hitlerjugend Marine”.

Wysiedlanie rdzennej ludności z Gdańska do Prus i na odwrót

Gdańsk, 23. 6. (z) Według danych gdańskiego urzędu statystycznego, na terenie Gdańska bezrobocie zostało całkowicie zlikwidowane. Nie wchodząc w to, że część bezrobotnych została włączona do oddziałów szturmowych i sztafet ochronnych, do stałych kadr, których zadaniem jest pomocnicza służba policji politycznej, znaczna część bezrobotnych została wywieziona do Niemiec, głównie do robót fortyfikacyjnych w Prusach Wschodnich.

Ponieważ wywiezienie było traktowane nie jako emigracja czasowa, ale jako przesiedlenie stałe, polecono Gdańszczanom zabrać z sobą swoje rodziny.

Tym sposobem ilość rdzennych Gdańszczan, przesiedlonych do Prus Wschodnich, wynosi dzisiaj najmniej 30 do 35 tys. osób. Na ich miejsce przysłani zostali ludzie z Rzeszy, którzy zostali zaliczeni również do oddziałów szturmowych i sztafet ochronnych. Ponieważ nadwyróżnione finanse Gdańska nie wystarczyły na opłacenie kilkudziesięcioletniej załogi bojówkarzy partyjnych, których praca jest z punktu widzenia gospodarczego absolutnie niepro-

duktywna, Rzesza Niemiecka przysłała do Gdańska subwencję na utrzymanie bojówek.

Tym się tłumaczy, że mimo wywiezienia kilkudziesięciu tysięcy ludzi z Gdańska, stan ludnościowy według statystyki nie zmienił się. W tej akcji przesiedleńczej widać metody powolnego zamieniania ludności Gdańska związanej tradycyjnie z historią miasta na element napływowy, który podczas przyjazdu różnych ministrów niemieckich robi „spontaniczny“ entuzjazm.

Jak swego czasu gospodarza prasa francuska ostrzegała, Bank Rzeszy wykorzystując zapotrzebowanie za granicą na marki niemieckie, wypuścił specjalną serię banknotów z niewidocznymi umownymi znakami. Tak znaczne banknoty nie są z powrotem przyjmowane w Niemczech, traktowane jako pochodzące z wywozowego przemytu. Obecnie na finansowym rynku gdańskim miały się pojawić znaczne ilości banknotów niemieckich, które w znacznych ilościach dostały się w ręce prywatnych osób, które sprzedały swe obiekty w ręce wschodnio - pruskich przywódców partyjnych.

Co mówią i piszą w Paryżu na temat Gdańska

Paryż 23. 6. (A) Sprawa Gdańska w całym ciągu żywo interesuje paryskie koła polityczne. Znany publicysta francuski p. Raymond Recouly udał się po uzyskaniu wywiadu u min. Becka do Gdańska. Natrafił on na masowy przyjazd „spontanicznych manifestantów”, którzy przyjechali z Prus okłaskiwać min. Goebbelsa. Przystanął wraz z nimi w ogonku, aby dostać pokój w hotelu i tu mógł zaobserwować, jak każdemu z nich oficer oddziału S. A. w pełnym umundurowa-

niu wręczał zapleczone kopertę, zawierając adres hotelu i pokwitowanie na wyżywienie. P. Recouly podkreśla dziwną okoliczność że żądanie min. Goebbelsa, aby Trzecia Rzesza otrzymała z powrotem wszystkie terytoria, jakie kiedykolwiek w historii należały do Niemiec, zgłoszone przezeń w Gdańsku, zostało skreślone z oficjalnego tekstu, opublikowanego po przemówieniu przez niemieckiego ministra.

Min. Bonnet w swoich wyjaśnieniach, udzie-

lonych komisji spraw zagranicznych Izby Deputowanych, poruszył również sprawę Gdańska. Zdaniem francuskiego ministra spraw zagranicznych, nie należy oczekiwać w najbliższej przyszłości, aby sprawa gdańska przybrała obrót niepokojący. Jednakże, jak podkreślił p. Bonnet, jest prawdopodobne, że Niemcy zwiększą swoją zarówno militarną jak i dyplomatyczną akcję w sprawie gdańskiej w najbliższej przyszłości.

Gimnazjalista zamordował posterunkowego P. P.

Toruń, 23. 6. (z) W ub. sobotę na posterunku policji w Brodnicy dokonano krwawej zbrodni. Mianowicie jakiś osobnik dwoma strzałami z rewolweru położył trupem na miejscu posterunkowego P. P., Marcina Pietrowiaka, po czym zbiegł w niewiadomym kierunku. Mimo energicznych wysiłków policji, sprawcy zbrodni nie udało się ująć.

Dopiero w środę wieczorem ujęto sprawcę zbrodni w osobie 17-letniego Edmunda Nawrockiego, ucznia gimnazjum brodnickiego. Do wykrycia sprawcy zbrodni przyczynił się pewien praktykant krawiecki, który widział, jak zbrodniarz wybiegł z posterunku policyjnego w kierunku Domu Katolickiego.

Nawrocki jest synem urzędnika skarbowego i mieszkał z rodzicami w Brodnicy, przy ul. Paderewskiego. Aresztowany przyznał się do zbrodni, twierdząc, że czynu swego dokonał dla tego, aby zdobyć broń, potrzebną mu do dokonywania rabunków, które planował łącznie ze swymi kolegami.

Rząd brytyjski uczyni wszystko, by uchronić interesy swych obywateli w Tientsinie

Londyn, 22. 6. PAT. Reuter dowiadyuje się, iż lord Halifax polecił brytyjskiemu konsulowi generalnemu w Tientsinie przekazanie tamtejszej kolonii angielskiej wyrazów sympatii z powodu trudności i ciężkich doświadczeń, na jakie jest obecnie narażona. Konsul generalny zapewnił przedstawicieli kolonii angielskiej, iż rząd brytyjski uczyni wszystko, by ochronić ich interesy i doprowadzić jak najszybciej do zakończenia kryzysu.

86-letni rowerzysta

Boston 23. 6. (t) 86-letni farmer ze stanu Vermont, William Bailey, rozpoczął w tych dniach podróż na rowerze do swojego brata, którego od lat nie widział, a który mieszka w stanie Południowej Dakoty. Odległość z Vermont do Dakoty wynosi 4.200 km. Bailey przed siedmiu laty za poradą lekarzy zaczął jeździć na rowerze. Od tego czasu, jak twierdzi, przejechał na kole blisko 30.000 km.

Ustawa o neutralności U. S. A. przedmiotem obrad parlamentu

Waszyngton, 23. 6. (t) Komisja regulaminowa Izby Reprezentantów po stanowiła, że projekt nowej ustawy o neutralności Stanów Zjednoczonych, będzie umieszczony jako punkt pierw

szy porządku dziennego najbliższego posiedzenie Izby. Dyskusja rozpocznie się w poniedziałek lub wtorek i będzie ograniczona do dwóch dni — licząc po 10 godzin na każdy dzień.

Koniec przywilejów włoskich w Tunisie

Paryż 23. 6. (r) Komisja kolonialna Izby Deputowanych powzięła uchwałę, że konwencja nadająca Włochom w Tunisie pewne szczególne uprawnienia nie będzie przedłużona. Chodzi tu o takie ułatwienia, jak zawieranie

małżeństw w kensulacie włoskim, prowadzenie osobnych konsularnych rejestrów stanu cywilnego i td. Komisja stanęła na stanowisku, że powszechne ustawodawstwo winno być stosowane do wszystkich obywateli Tunisii.

Niemcy nie mają ani jednego prawdziwego przyjaciela na świecie

Walka, jaką sprowokuje hitlery zm, — będzie walką ostateczną.

Londyn, 23. 6. (A) Minister robót publicznych Rams Botham wygłosił w Carlisle przemówienie, w którym odmalował nastroje społeczeństwa angielskiego w obecnej sytuacji międzynarodowej. Nie żądamy od Niemiec niczego więcej — mówił minister — jak przyjaznych i dobrych sąsiedzkich stosunków. Jednak wypadki ostatnich kilku lat, a szczególnie wypadki ubiegłej wiosny, zniechęciły tych wszystkich, którzy mieli nadzieję, że szczerą współpracę z Niemcami jest możliwa. Dlatego też nikt nie może mieć do nas pretensji, że wspólnie z innymi państwami, które podzielają nasz niepokój, podejmujemy niezbędne kroki, aby naszych przyjaciół i samych siebie zabezpieczyć przed losem, który już innych dotknął. Niemcy nie posiadają dziś ani jednego prawdziwego przyjaciela na całym świecie, albowiem

przyjaźń, mająca swe źródło w strachu, jest tylko nieprzyjaźnią. Zaufanie do przyrzeczeń niemieckich mężów stanu i wszelka możliwość przywoitych stosunków międzynarodowych, zostały przez nich samych podważone.

Jeżeli jednak mamy zapobiec katastrofie, to powinniśmy poinformować kogo należy, że aczkolwiek nieskończenie przedkładamy pokojowe rozwiązanie zagadnień międzynarodowych i gotowi jesteśmy iść bardzo daleko, by je osiągnąć, — jesteśmy w równym stopniu gotowi odeprzeć siłą wszelkie zakusy, gdyby nasze pokojowe i przyjazne propozycje zostały odrzucone. Naród nasz nie jest skory do podniecenia, ale gdy raz wzbierze w nas fala gniewu, trudno nas ułagodzić i walka z nami będzie walką do końca.

Opróżnić granice „Protektoratu“!

Londyn 23. 6. (r) „Daily Express“ donosi, że na konferencji protektora v. Neuratha z Hachą i Eliasem protektor miał oświadczyć, że robi wszystko, co leży w jego mocy, by doprowadzić do współżycia czesko - niemieckiego, nie widzi jednak po stronie czeskiej chęci współpracy. Zarazem v. Neurath zapewnił, że dopóki on jest protektorem, nie nastąpi inkorporacja ziem czeskich do Rzeszy.

Jeden z rozmówców protektora miał oświadczyć, że przed opuszczeniem ziem czeskich przez wojska okupacyjne i wycofaniem tychże poza granice monachijskie naród czeski musi uważać Niemców za wrogów.

Zaczyna się od żydów...

Praga 23. 6. PAT. Stanowisko prasy czeskiej w odniesieniu do wydanego onegdaj przez protektora Niemiec dekretu w sprawie uregulowania kwestii majątków żydowskich w Czechach i na Morawach jest nad wyraz powściągliwe. Dzienniki, w myśl wydanego nakazu, zamieszczają tekst dekretu na czołowych miej-

scach, przeważnie nie zaopatrując go w komentarze. Jedynie „Venkov“, organ dawnego stronnictwa agrariuszy, zamieścił krótki komentarz, z którego przebija troska o czeski stan posiadania. Dziennik pisze: „Decyzja o majątku Żydów należy do protektora Rzeszy. Wierzmy, że będzie sprawiedliwa, o ile chodzi o prawa narodu czeskiego“. Następnie dziennik przypomina słowa protektora Neuratha, które tenże zamieścił w „Europeische Revue“, gdzie między innymi mówi: „Najgłębszy sens tej misji widzę w tym, by światu pokazać, że naród niemiecki potrafi wesprzeć(!) naród, który mu został powierzony, uszanować(!?) jego naturalne prawa, bez naruszenia jego godności i honoru (sic!), że potrafi pozyskać ten naród dla wspólnoty życia, którą mu jego dziejowy i geopolityczny los przeznaczył“.

„Te jasne słowa — kończy dziennik — są dla nas, Czechów, źródłem wiary, że wprowadzenie w życie dekretu żydowskiego zabezpieczy narodowi czeskiemu prawa, jakie mu się należą.“

Ambasador Hiszpanii w Paryżu dementuje słowa generała

Paryż, 23. 6. (r) Jak wiadomo, bawiący w Rzymie szef lotnictwa hiszpańskiego gen. Kindelan złożył oświadczenie, zapowiadające ścisłe związanie się Hiszpanii o charakterze wojskowym z państwami osi. Oświadczenie to pozostaje w wyraźnej sprzeczności z enuncjacją szefa misji wojskowej Hiszpanii w Berlinie gen. Aranda. Wobec istniejącej sprzeczności, minister Bonnet zainteresował w tej sprawie ambasadora Hiszpanii w Paryżu Lequerica. Ambasador zapewnił ministra Bonnet, że słowa gen. Kindelena są sprzeczne z istotnym stanowiskiem gen. Franco.

Chamberlain konferuje z królem

Londyn 23. 6. (t) Wczoraj o godz. 21.30 premier Chamberlain został przyjęty w Pałacu Buckingham przez króla, z którym odbył dłuższą rozmowę. Chamberlain opuścił pałac królewski dopiero o godz. 23.15. Tłum zebrany przed pałacem, owacyjnie powitał wychodzącego premiera.

Londyn 23. 6. (t) W czasie manifestacji, urządzonej przez członków parlamentu przed Pałacem Westminsterskim na cześć powracającej z podróży do Kanady brytyjskiej pary królewskiej, zasłabł nagle spaker Izby Gmin kapitan Fitzroy. Po odwiezieniu go do domu,

Sędzia do spraw wyjątkowego znaczenia w Krakowie

Do Krakowa przybył sędzia śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia dr. Skarżyński. Jak wiadomo sędzia dr. Skarżyński prowadzi dochodzenia w sprawie usiłowanego zamachu na płk. Koca w Świdrze.

Odczyt płk. Grzędzińskiego w Krakowie

Stronnictwo Demokratyczne urządza w Krakowie w Sali Saskiej ul. św. Jana 6 w sobotę 24 bm. o godz. 19-tej odczyt płk. Grzędzińskiego redaktora Tygodnika „Czarno na Białym“. Płk. Grzędziński mówić będzie na temat: Europa w kleszczach wojny.

Śmierć pasażera bez biletu

Na trasie Kraków — Bieżanów wyskoczył z biegnącego pociągu osobowego nieustalonego na razie nazwiska osobnik. Jak się okazało był to pasażer bez biletu. W stanie beznadziejnym przewieziono go do szpitala, gdzie zmarł.

Samobójstwo w ogrodzie szpitalnym

Wczoraj w ogrodzie jednego ze szpitali krakowskich znaleziono wiszącego mężczyznę. Jak się okazało, był to 45-letni Jan S., który popełnił samobójstwo. Dochodzenia w toku.

Położyła się na kuchence gazowej i podpaliła się

We środę wieczorem w domu przy ul. Zyblikiewicza 9, żona byłego właściciela składu mebli Ella Gottliebowa w zamiarze samobójczym położyła się na kuchence gazowej i zapaliła gaz. Wezwany lekarz pogotowia przewiózł desperatkę w stanie beznadziejnym do szpitala Ubezpieczalni Społecznej. Wkrótce po przywiezieniu do szpitala Gottliebowa zmarła w strasznych cierpieniach.

Piorun zabił dwa konie i poraził dorożkarza

Podczas ostatniej burzy, jaka szalała nad Starym Sączem, piorun uderzył w stojącą na rynku dorożkę, zabił konia i ciężko poraził dorożkarza, Ziemiaka.

Następnie piorun przerzucił się na sąsiedni wóz, przy którym również zabił konia.

Ziemiaka przewieziono w groźnym stanie do szpitala.

Mieszkańcy starosądecki złożyli 100 zł dla nieszczęśliwego dorożkarza na kupno nowego konia.

W Łęgu pod Tarnowem, piorun uderzył w zabudowania zamożnego wieśniaka Jana Skrabacza, zabijając krowę i cielę, oraz wzniciając pożar.

Zamiast wody napita się benzyny

W Jodłowce Tuchowskiej pod Tarnowem zmarła wskutek tragicznej pomyłki córeczka zamożnej wieśniaczki, 4-letnia Zofia Gnidówna.

Matka, wychodząc w pole, zostawiła w domu dziecko bez żadnej opieki. Dziewczynka, czując pragnienie, wspięła się na komodę, zdjęła butelkę benzyny i wypita jej zawartość. Gdy matka wróciła z pola, zastała córkę leżącą na ziemi bez przytomności.

Mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej nieszczęśliwego dziecka nie dało się odratować.

Powiesił się po kłótni z żoną

Wieśniak z Tabaszowej pod Nowym Sączem, 35-letni Ignacy Bugajski, po kłótni z żoną udał się do lasu i tam się powiesił na rzemieniu.

Śmiertelna bójka na zabawie

Wczoraj w nocy na zabawie we wsi Bembłok. Ojcowa doszło do bójki w trakcie której 21-letni Władysław Mistelarczyk odniósł szereg ciężkich ran. Na miejsce przybył lekarz Pogotowia Ratunkowego z Krakowa, który stwierdził już zgon Mistelarczyka. Policja wdrożyła w tej sprawie dochodzenia.

stan chorego o tyle się poprawił, że będzie mógł prawdopodobnie wziąć udział w najbliższym posiedzeniu parlamentu.

QUO VADIS, JAPONIA?

Agresja w Tientsinie przygrywką do wielkiej ofensywy na Dalekim Wschodzie

Zatarg w Tientsinie nie jest tylko pretekstem imperializmu japońskiego do zlikwidowania koncesyj angielsko - francuskich. Blokada koncesyj mocarstw zachodnich w istocie rzeczy wiąże się z całą sytuacją na Dalekim Wschodzie. Ostatnio armia japońska nie przejawiała większej działalności, a wojska chińskie na wielu odcinkach frontu przeszły do ofensywy. Przyczyną tego zdaje się być poważna dostawa dla Chin sprzętu wojennego przez Rosję, państwa zachodnie i Stany Zjednoczone.

Z tych względów operacje japońskie stanęły na martwym punkcie. Dla zachowania swego prestiżu, wojskowe władze japońskie musiały się zmuszone znaleźć wyjście z impasu. W sferach tych utarło się przekonanie, że tylko współpraca z państwami „osi” może rzeczywiście przyspieszyć załamanie się oporu chińskiego. Sztab japoński spodziewa się, że Niemcy i Włochy udzielą armii japońskiej pomocy technicznej i wojskowej, tak jak to uczyniły w czasie wojny hiszpańskiej dla generała Franco. Dlatego lansują układ militarny z państwami „osi” i starają się przy akompaniamencie propagandy pozyskać dla tych celów opinię publiczną swego kraju.

Tym zabiegom przeciwstawiają się japońskie władze cywilne i dowództwo floty, sfery, które z jednej strony sceptycznie zapatrują się na możliwość udzielenia pomocy Japonii w konflikcie na Dalekim Wschodzie, a z drugiej obawiają się ryzykownych następstw na wypadek przeszczerzenia na grunt azjatycki niemiecko - włoskich metod zaskoczenia i faktów dokonanych.

Azja — japoński „Lebensraum“

Ta różnica zdań bynajmniej nie wpływa na odmiennych poglądów tych czynników na rolę, jaką Japonia powinna odegrać w Azji. Zarówno generałowie, jak dowództwo floty i władze cywilne, pragną z całego serca, by obszar Azji stanowił „przestrzeń życiową” Japonii. Żarliwy imperializm japoński zmierza do zapanowania nad rozległymi terenami Azji Wschodniej, do połknięcia Chin i zagarnięcia wszystkich enklaw, koncesyj i osad państw europejskich. Zazdrosnym okiem spoziera na azjatyckie terytoria Rosji, Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Holandii.

Japonia nie może obecnie wziąć pod uwagę tych dalekich perspektyw ze względu na uwikłanie się w konflikcie z Chinami. Sprawa chińska stanęła kością w gardle japońskiego molocha. W przewidywaniu tej przeszkody upatruje Japonia możliwość urzeczywistnienia swoich dalszych planów. Okoliczność tę podnosi w szczególności sztab japoński, który argumentem tym posługuje się również dla nakłonienia władz cywilnych do współpracy z państwami „osi”, podkreślając, że przy obecnej sytuacji w Chinach, Japonia albo będzie zmuszona przerwać działania wojskowe z wątpliwą szansą utrzymania zdobytego stanu posiadania, albo pójdzie na układy z Czang Kai Szkiem.

Przy tym nacisku zmalała nieustępliwość japońskich władz cywilnych. Japońska polityka zagraniczna przechyliła się na stronę współpracy z Niemcami i Włochami. Na wybór ten wpłynęła również angielska polityka pozyskania ZSRR dla uzupełnienia „płaskiego bezpieczeństwa” na Wschodzie Europy, w których to zabiegach Japonia upatruje montowanie przeciw niej wrogiego aliansu.

Metody partnerów

Skutki tej współpracy nie dały długo na siebie czekać. Japonia poczęła przejmować metody swych partnerów. Bluffowanie stało się ma sposobem wyjednania ustępstw u prze-

ciwnika. Podjęła propagandę na zewnątrz w celu pozyskania opinii swego kraju dla „słusznej sprawy”. Agitacją na zewnątrz próbuje rozsiewać kłamliwe wiadomości, chcąc w ten sposób wzbudzić defetyzm u przeciwnika.

Zatarg w Tientsinie stał się pierwszą okazją dla zastosowania tych nowych „sposobów”. Podobnie jak Niemcy i Włochy przepo-

się w kierunku terytoriów angielskich i może dać w wyniku nieobliczalne następstwa.

„Monachium” wschodu?

W każdym razie od postawy państw zachodnich i ich sprzymierzeńców zależeć będzie w dużej mierze powodzenie podjętej przez Japonię ofensywy na Dalekim Wschodzie. Ustępstwa wobec Japonii oznaczałyby zachętę do

Głównodowodzący armii japońskiej w Chinach północnych gen. Sugiyama (na prawo), który osobiście kieruje akcją blokady Tientsinu, podczas konferencji z szefem „rządu” pekińskiego (na lewo).

wiadają rychły upadek „zgniłym demokracjom”, tak też Japonia wskazuje na „zgniłe” interesy państw zachodnich w Azji i na brak możliwości i utrzymania porządku w koncesjach, osadach i tp. Blokada Tientsinu i Kurlangu ma być dla Japonii pewnego rodzaju probierzem skuteczności tych importowanych metod. Ma dać odpowiedź, czy „drogą tą będzie można Anglię i jej sprzymierzeńców odwieść od zamiaru udzielania pomocy finansowej i wojskowej Chinom.

Blokada i dalsze plany

Ale blokada koncesyj ma jeszcze inne znaczenie. Stanowi przygrywkę do wielkiej ofensywy armii japońskiej w południowych Chinach, ma być znakiem ostrzegawczym, że japoński sztab generalny nie uszanuje czyjejkolwiek własności terytorialnej i majątkowej o ile własność ta obrócona zostanie przeciw Japonii. Dowództwo japońskie liczy się ze stałą pomocą, udzielaną przez zainteresowane mocarstwa Chinom. Dlatego obecny plan ofensywy ma głównie na celu odciąć dowóz broni, amunicji, samolotów i tanków dla sił chińskich. Przypuszcza się, iż następną ofensywą pójdzie w kierunku francuskich Indochin i Barmy. W pierwszym wypadku idzie o przerwanie komunikacji kolejowej pomiędzy Indochinami a Haiphongiem, w drugim — o odcięcie drogi Czungking — Barma. Z zajęciem tych pozycji spodziewa się armia japońska uniemożliwić dostawę sprzętu wojennego operującym w tym rejonie wojskom chińskim.

W gruncie rzeczy cała ta akcja rozwinie

dalszych żądań, a dalsze żądania do nowych ustępstw. W ten sposób powtórzyłyby mocarstwa kardynalny błąd, jaki popełniły w ustępstwach do agresji Włoch i Niemiec na obszarze Europy. Nie jest prawdopodobne, by Anglia i Francja poszły na koncepcję jakiegoś „Monachium” Wschodu. Miarodajna opinia angielska zdaje sobie sprawę z charakteru japońskich metod i prowokacji, podsypanych głównie przez japońskie czynniki wojskowe. Dlatego najpewniej przeciwstawi się każdej próbie stosowania szantażu, choć wie, że sposobem tym spowoduje jeszcze większe zacieśnienie współpracy Japonii z państwami „osi”.

Na razie cała ta współpraca przynosi tylko jednostronne korzyści Niemcom i Włochom. Agresja w Tientsinie odwraca uwagę mocarstw od spraw europejskich i być może, ma także na celu storpedowanie rokowań angielsko - sowieckich. W istocie rzeczy przyspieszy tylko sfinalizowanie układu angielsko - sowieckiego. Liczenie japońskich sfer wojskowych na pomoc techniczną i wojskową ze strony sprzymierzeńców jest nierealne. Charakterystycznym jest, że Niemcy obecnie dostarczają broni... Chinom. Widocznie miłość ich do rasowo niższej Japonii nie powinna naruszyć dobrych interesów z Chinami. Tak więc we wszystkich konfliktach na Dalekim Wschodzie będzie Japonia musiała liczyć na własną siłę, mając przeciw sobie montujący się „blokado pokoju”, którego główną troską staje się pozyskanie Rosji i Stanów Zjednoczonych.

(An.)

Para królewska w Londynie

Londyn, 23. 6. (t). O godz. 17.24 królewska para brytyjska przybyła do Londynu.

Po uroczystym powitaniu, w którym wzięła udział rodzina królewska, rząd z premierem Chamberlainem na czele, oraz korpus dyplomatyczny, w czasie którego król rozmawiał parę minut z członkami korpusu dyplomatyczne-

go oraz wysokim komisarzem Kanady w Londynie, orszak królewski w 4-ch otwartych powozach udał się z dworca Waterloo do pałacu Buckingham.

Na trasie, którą przejeżdżał orszak, zebrały się nieprzeliczone tłumy Londyńczyków, które w entuzjastyczny sposób witały powracającego do kraju monarchę.

Dobrze przygotowanym -- nic grozić nie będzie!

Kurs obrony przeciwlotniczo-gazowej

Gazy bojowe i leczenie skutków ich działania

Iperyt.

Iperyt czyli siarczek chloroetylowy jest cieczą brunatną, oleistą, o zapachu przypominającym woń musztardy. Działa on nie tylko na oczy i drogi oddechowe, ale na całą powierzchnię ciała ludzkiego, przy czym działanie jego jest opóźnione, t. j. posiada okres inkubacji; jest zatem bardzo zdradliwy. Co się tyczy jego własności fizycznych, to posiada bardzo małe napięcie powierzchniowe, wskutek czego rozpełza się szeroko po powierzchni, którą zrasza, wnikać szybko w najdrobniejsze szczeliny i nie dając się tak łatwo zetrzeć. Pod tym względem przypomina naftę. Na skutek tej właściwości iperytu przenika on z wielką łatwością przez wszelkie tkaniny, a zatem przez ubranie i bieliznę, a nawet w ciągu kilku do kilkunastu minut przechodzi przez skórę, podeszwa buta nie stanowi więc przed nim żadnej ochrony. Jest cięższy od wody, a rozpuszcza się w rozpuszczalnikach tłuszczowych, jak alkohol, chloroform, eter, oraz w samych tłuszczach. Godnym podkreślenia jest fakt, że rozpuszcza się nawet w gumie, z wyjątkiem niektórych gatunków nieprzenikliwych dla iperytu. Przenika w ogóle przez wszystkie porowate materiały, a zatem przez drzewo również, przechodzi jedynie przez drzewo politurowane, metale, szkło i t. d. Rozpuszczając się we wodzie ulega hydrolizie przy czym powstaje kwas solny i siarczek oksyetylowy. Jedną z bardzo ważnych cech iperytu jest jego długotrwałość w terenie; może się miesiącami utrzymywać na zroszonej powierzchni, wydzielając zabójcze pary, którymi przesiąknięte ubranie lub żywność przedłużają znacznie jego zabójcze działanie. Wykrywamy go przy pomocy powonienia, ale tylko w pierwszych chwilach jego działania, gdyż wywołuje on po jakimś czasie jego przytępienie, zresztą zapach jego może być zamaskowany jakimś rozpuszczalnikiem. Drugim charakterystycznym wykrywaczem jest zmiana w zabarwieniu liści i trawy, które żółkną i więdną pod wpływem pary iperytowej. Na drodze chemicznej można wykryć iperyt odczynnikami Grignarda, któryto klarowny roztwór mętnieje pod wpływem reakcji iperytu z jodkiem sodowym zawartym w odczynniku.

...i luizyt

Drugim i ostatnim znanym gazem bojowym w tej grupie jest luizyt. Został on wynaleziony u schyłku wojny światowej w Ameryce przez kpt. Lewisa — stąd nazwa (Lewis wymawia się Luis). Amerykanie — nie wyjawiając naturalnie jego składu chemicznego i sposobu produkcji — zrobili mu iście amerykańską reklamę, a dla podkreślenia jego zabójczego działania nazwali go „rosą śmierci“. Gaz ten swymi własnościami bardzo przypomina iperyt, ale ustępuje mu co do cennych — z bojowego punktu widzenia — zalet, jakie tenże posiada. Luizyt jest również oleistą cieczą o silnym zapachu pelargonii. Posiada on te same własności przenikania i dotyka te same organy ciała ludzkiego co iperyt, jednak inkubacja jest krótsza, jest znacznie mniej długotrwała w terenie i łatwo go wykryć z powodu jego silnego, trudnego do zamaskowania zapachu. Pod jednym względem różni się tylko od iperytu; ponieważ zawiera arsen, może — w razie zajęcia większej powierzchni ciała — wywołać zatrucie tym metalem z typowymi jego objawami.

Inne gazy

Do czwartej grupy gazów bojowych, do trujących, należą gazy w ścisłym tego słowa znaczeniu, a mianowicie tlenek węgla, zwany polspolicie czadem, oraz cjanowodór czyli kwas pruski. Są to bardzo silne trucizny, z których efektem działania spotykamy się często w życiu codziennym. Szczególnie zatrucie tlenkiem węgla — t. zw. **sacradzenia** — są na porządku

dziennym w fabrykach, kopalniach, garażach, w ogóle w zamkniętych przestrzeniach, tam, gdzie węgiel spala się przy niedostatku tlenu. Oba te gazy przechodzą doskonale przez pochłaniacz maski gazowej, a to z tego względu, że ich ciężar drobinowy jest bardzo mały. Z tego też samego powodu nie mogą być użyte jako gazy bojowe, gdyż są lżejsze od powietrza i wskutek tego ulatniają się szybko. Były wprawdzie próby ich obciążenia w czasie wielkiej wojny, ale nie powiodły się; wspomnieć o nich jednak należy, gdyż zastosowanie ich w przyszłej wojnie nie jest wykluczone. Tlenek węgla jest gazem bezbarwnym i bez zapachu.

Ponieważ gaz świetlny zawiera duży procent tlenku węgla — np. w Krakowie ok. 40 proc. — jest on, dla ostrzeżenia przed nim, skażony substancjami cuchnącymi. Do wykrywania go służy paperek przepojony roztworem chlorku palladu, który czernieje pod wpływem tlenku węgla. Cjanowodór jest gazem bezbarwnym o zapachu gorzkich migdałów, który zaraz go zdradza. Na drodze chemicznej wykryć go można przy pomocy 2 proc. roztworu kwaśnego węglanu sodowego, zabarwionego na niebiesko jodem i skrobią, który odbarwia się pod wpływem cjanowodoru.

Jeśli chodzi o

działanie gazów bojowych

na żywy ustrój, to gazy duszące atakują przede wszystkim drogi oddechowe i tkankę płucną, powodując toksyczny obrzęk płuc. Zaczniemy zatem od pierwszego gazu bojowego z tej grupy, t. j. od chloru, który — poza wspomnianymi wyżej objawami t. j. poza toksycznym obrzękiem płuc — atakuje też błonę śluzową górnych dróg oddechowych, wywołując gwałtowne odruchy obronne w postaci kaszlu i kichania, powodując powstawanie tam nadżerek i tworzenie się wypociny włóknikowej w krtani. Do krwiobiegu nie wnika.

Drugi z kolei gaz bojowy, fosgen, jest gazem znacznie groźniejszym. Działanie jego można podzielić na 3 etapy: pierwszy okres podrażnienia ze strony dróg oddechowych w postaci kaszlu, kichania, wymiotów, bolesności w okolicy krtani, trwający tak długo, jak długo dany osobnik znajduje się w skażonej atmosferze i ustępuje zupełnie po wyjściu z niej, pozostawiając jednak niekiedy nieznaczny, suchy kaszel. Następuje drugi okres — remisji — w którym albo ustępują wszystkie objawy, albo pozostaje lekki, suchy kaszel. Okres ten trwa od 1 do 7 godzin. W tym czasie w pęcherzykach płucnych — których ściany stają się przepuszczalne dla osocza krwi na skutek obecności kwasu solnego, powstałego z hydrolizy fosgenu — gromadzi się płyn przesiąkowy, dając typowy obraz obrzęku płuc, któremu to-

warzyszą obiektywnie rżenia różnobańkowe wilgotne. W ten sposób dochodzi do trzeciego okresu — duszności — w którym na pierwszy plan wybija się gwałtowna duszność, przy której chory walczy poprostu o każdy łyk powietrza. Towarzyszy jej kaszel męczący, bolesny z odpluwaniem płwociny pienisto-różowej i silne zabarwienie skóry na twarzy, wargach i końcach palców. Ten stan może utrzymywać się od 24 do 48 godz. Po tym czasie objawy poczynają słabnąć, sinica i duszność ustępują, po następnych 24 godz. nasilenie objawów słabnie zupełnie, a po kilku dniach płyn w pęcherzykach płucnych zostaje wessany. Jeśli osobnik przetrzyma 5 do 8 dni można się liczyć z wyzdrowieniem. Przyczyną zejścia śmiertelnego są najczęściej wtórne powikłania jak zakażenia, rozległe ropnie, zakrzepy, zatępienia w płucach i t. d. Tętno w całym trzecim okresie nie jest przyspieszone ale jest nitkowate, przyspieszenie jego natomiast jest objawem zbliżającej się t. zw. sinicy szarej, która jest w tej sprawie złym zwiastunem. Świadczy ona o osłabieniu akcji serca, którego rytm jest galopujący; chory leży bezsilnie, ruchy oddechowe są przyspieszone i powierzchowne, a skóra zroszona potem. Stan ten prowadzi nieuchronnie do śmierci.

LEKARZ WILHELM STAMBERGER.

Radio na dziś

Piątek, 23 czerwca.

14.45 Kajakiem po naszych rzekach i jeziorach, opowiad. Marty Wańkiewiczowej (cz. III) dla młodzieży, 15 Muzyka popularna w wyk. rozgl. wileńskiej pod dyr. Wł. Szczepańskiego; 15.45 Wiadomości gospodarcze z Warszawy; 16 Dziennik południowy; 16.10 Pogadanka aktualna; 16.20 Pieśń Marcellego Poplawskiego w wyk. Anieli Szleminskiej; 16.45 Rozmowa z chorymi; 17 Sonaty skrzywcowe W. A. Mozarta w wyk. Stan. Mikuszewskiego (skrz.) i Adama Kopycińskiego (fort.); 17.30 Muzyka i jej znaczenie dla społeczeństwa — pog. muz. wygl. dr Zdz. Jachimecki, pror. U. J.; 17.50 Odczyt: „W dżunglach Madagaskaru“ wygl. dr (uz. J. Klepiński; 18 Dawna muzyka w wyk. F. Macalika (viol. da gamba). Akomp. M. Szcwiel; 18.25 Koncert poznańskiego chóru katedr. pod dyr. ks. Gleburowskiego; 19 Książki, do których się wraca: „Księgi Dżungli“ R. Kiplinga, szkic literacki W. Horzycy; 19.20 Chwila Biura Studiów; 19.30 Przy wleczery. Wykonawcy Mała Ork. P. R. pod dyr. St. Dzięgielewskiego, Irena Gadejska (sopr.) Wł. Bożyk (tenor); 20.25 Dokąd jechać w święto? 20.30 Z bolak i bicani; 20.35 Lokalne wiadomości sportowe; 20.40 Dzien. wiecz., wiad. meteor. i sport., program na jutro; 21 „Opowieść o Fr. Schubercie“ (I aud.) „Pod czarnym koniem“ aud. słowno muz., w opr. prof. L. Kamleńskiego; 22 Oryginalny teatr wyobraźni „Obraz“ słuchowisko J. Czechowicza (wznowienie), reżyseria W. Radulskiego; 22.37 Igor Strawiński Symfonia psalmów — w wyk. orkiestry i chór pod dyr. kompozytora (płyty); 23—23.25 Ostatnie wiadomości dzien. wieczornego, komunikat meteorologiczny.

STACJE ZAGRANICZNE

JEROZOLIMA (449.1) 12.30 Sygnał czasu, komunikaty, koncert orkiestry Opery Królewskiej, w programie utworu Dworka; 12.40 Dziennik południowy (po hebrajsku); 12.50—13.10 Program arabski; 13.10 Płyty; 13.30 Dziennik południowy (po angielsku) 13.30; Sygnał czasu koniec

programu południowego; 16 Sygnał czasu, komunikaty, kącik młodzieży angielskiej; 16.30—19 Program arabski; 19 Recytacje biblijne w wyk. Efraima Goldsteina; 19.15 Krótka audycja z płyty; 19.18 O współczesnej poezji palestyńskiej (Pogadanka o Sz. Szalomie — z ilustracjami); 19.45 Komunikat meteorologiczny, dziennik wiecz. (po hebrajsku); 20 Recital fortep. z płyty; 20.15 Komunikat meteorologiczny, dziennik wieczorny (po angielsku); 20.30 Pogadanka aktualna; 20.45 Muzyka z płyty; 21 Koniec programu.

* * *

18 FLORENCJA: Program rozrywkowy. LONDYN REG.: Muzyka skandynawska. WIEZA EIFFLA: Koncert ork.
19 DROITWICH: Muzyka rozrywkowa; 19.45 Kwartet a-moll Schuberta. WIEZA EIFFLA: Koncert solistów. RADIO ROMANIA: 19.15 Koncert wieczorny. SOFIA: 19.50 „Turandot“ — opera Pucciniego.
20 BRUKSELA FRANC.: Koncert. cLUBLANA: Koncert wieczorny. LUKSEMBURG: 20.15 Koncert kwintetu pianokarzysty. LONDYN REG.: Godzinka imlechu. BUDAPEST: 20.30 Muz. operetkowa. KOWNO: Koncert symfoniczny. LYON: Koncert wieczorny. PARIS PTT.: Koncert muzyki symfonicznej. SZTOKHOLM: 20.40 Radokabaret.
21 FLORENCJA: Koncert. OSLO: Melodie norweskie. POSTE PARISIEN: Transmisja z Folles Gargeres. WIEZA EIFFLA: 21.30 Muzyka kameralna. RZYM: Soliści. DROITWICH: Koncert Chopinowski. MEDIOLAN: 22.15 Koncert symfoniczny.
22 BUDAPEST: Koncert orkiestrowy. KOWNO: Muzyka lekka. DROITWICH: 22.15 Koncert. LUKSEMBURG: 22.20 Muzyka kameralna.
23 DROITWICH: Muzyka taneczna. BUDAPEST: Muzyka cygańska. FLORENCJA: Muzyka taneczna. RADIO PARIS: Koncert nocny. RZYM: 23.15 Muzyka taneczna.

RUDOLF LÖVIT

MEDIUM

Słynny fakir i jasnowidz Kara Ben Brahma puira podziękował ukłonem oklaskującej go żywo publiczności i rzekł:

— Pod koniec mego odczytu, chciałbym jeszcze pokazać państwu mały eksperyment hipnotyczny...

Oklaski.

Fakir ukłonił się ponownie i dodał:

— Może ktoś z państwa będzie tak dobry i wejdzie tu do mnie na scenę.

Zapadło głucho, kłopotliwe milczenie. Nikt nie ruszył się nawet z miejsca. Fakir o ascetycznej, poważnej twarzy uśmiechnął się łagodnie, jakby rozumiejąc dobrze tych ludzi, którzy nie mieli odwagi do wystąpienia przed publicznością...

— Może który z panów będzie tak uprzejmy?

Znowu milczenie.

Fakir chcąc dodać odwagi, począł przekonywać:

— Proszę się niczego nie obawiać. Nie trzeba do tego żadnej odwagi. To spokojny, zupełnie niewinny eksperyment. Ręczę, że nikomu się nic nie stanie. A więc mogę prosić?

W jednym z pierwszych rzędów podniósł się jakiś pan...

Był widocznie zmieszany tym, że zwraca na siebie ogólną uwagę... Zaczerwienił się więc i chrząknął kilka razy, zanim zdecydował się powiedzieć:

— Hm, jeśli pan gwarantuje...

— Tak, tak — potwierdził żywo fakir.

— Mówi pan, że nic mi się nie stanie? — za pytał bojaźliwie ów pan.

Fakir uśmiechnął się dobrodusznie i odparł:

— Ależ niechże się pan nie boi. Ręczę, że zejdzie pan ze sceny zdrowy i cały.

Interlokutor machnął ręką i podszedł odważnie w stronę podium, mówiąc głośno:

— Niech tam! Raz kozie śmierć!

Wdrapał się na podium i stanąwszy przed fakirem dodał nieśmiało:

— Zdaje mi się jednak, że nie jestem dobrym medium.

Fakir zachnął się niecierpliwie.

— Niech to pan mnie pozostawi.

„Ochotnik“ spojrzał na fakira i zadrżał ze strachu...

Na miejsce dobrotliwego wyrazu zjawił się na twarzy jasnowidza grymas zabójczej nienawiści. Wyglądał w tej chwili tak okropnie, że elegancki pan zbladł i wyjąkał przestraszony:

— O Boże!

— Milcz pan i siadaj — rozkazał fakir.

Jegomość usiadł niepewnie na krześle.

— Niech pan usiadzie lepiej, bo może pan spaść — syknął groźnie fakir. — Tak, a teraz proszę oprzeć się wygodnie i odprężyć mięśnie.

Fakir ściągnął groźnie brwi i utkwiał niesamowity wzrok w oczach medium.

Na sali zapanowała grobowa cisza.

— Tak — cedził zwolna hipnotyzer — teraz zamierzam pana uspić. Pan uczuje to całkiem wyraźnie. Nieprawdaż? Staje się pan coraz bardziej zmęczony. Pańskie powieki ciąży już jak ołów. Zamknij pan oczy. Teraz nie może ich pan już otworzyć.

Jegomość usiłował otworzyć powieki, jednak natychmiast opuścił je z powrotem na senne oczy...

— Doprawdy — wyjąkał — nie mogę...

Fakir powiodł ręką po czole i skroniach medium.

Chrzęknięt uroczyście i począł znowu mówić:

— Wzmocnię jeszcze bardziej mój wpływ. Wprawiam teraz pana w stan bezwolnej apatii.

I rzeczywiście medium siedziało na krześle bezwładnie jak nieruchoma bryła mięsa.

— Teraz widzi pan i słyszy tylko moimi oczyma i uszema. Pan zatracca świadomość własnego ja, nie wie pan gdzie się pan znajduje i traci pan miarę czasu.

Fakir przerwał na chwilę i wykonał nad uspijonym medium kilka tajemniczych gestów. Po tej ceremonii ciągnął dalej:

— Niema pan teraz 30 lat, na które pan wygląda! Liczy pan kolejno 20 lat, 10, 9, 6, 4 — a teraz jest pan tylko niemowlęciem, które nie umie jeszcze chodzić.

Śpiący zmienił się momentalnie...

Na twarzy jego pojawił się idiotyczny beznamiętny wyraz, typowy dla małych dzieci.

Próbował wstać z krzesła, ale nie mógł. Poczł okropnie ryczeć i pisać. Wyciągnął rozpaczliwie ręce i zaszczębiotał:

— Tata, please mnie nosić...

— Pst, cicho — strofował go fakir — nie można. Pan jest przecież za ciężki. — Machnął mu ręką przed oczyma.

— A teraz ma pan znowu 10 lat, dwadzieścia, a teraz nieoficjalnie 22, a oficjalnie 34 — jest pan damą z towarzystwa.

Pan począł wyczyniać najrozmaitsze gesty, jak gdyby szminkował policzki. Poczł skubać brwi i kołysać się w biodrach.

— Najdroższy — zawołał falsetem — a co będzie z perłami? Kiedy mi je kupisz. Popatrz, ta mała Zosia, ma takie śliczne klejnoty!

Fakir się uśmiechnął.

— Może innym razem.

Uspiony wpadł w gniew i zaczął tupać nogami:

— Jesteś podły — wy mężczyźni, jesteście okropni!

— Ależ...

— Muszę mieć perły! Zaraz!

— Dostaniesz je jutro!

— Nie! Zaraz! Ha! Ty, łotrze! Nie dbasz już więcej o mnie! Tak postępuje mąż? Inni kupują żonom wszystko, czego tylko zapragną.

Uspiony pan począł łkać spazmatycznie.

— Och, podły — zawołał — wpędzisz mnie jeszcze do grobu.

Sala bawiła się znakomicie.

Fakir postanowił jednak zakończyć to widowisko.

— Teraz nie potrzebuje pan żadnych pereł!

— Dlaczego — jęknęło żałośnie medium.

Fakir odpowiedział uroczyście, błyskając białkami oczu:

— Dzięki tajemnej a cudownej zamianie płci przestał pan być kobietą...

Wyraz rozkaprysznienia ustąpił momentalnie z twarzy jegomości. Widać było, że przeżywa właśnie moment transformacji płci.

Fakir skonstatowawszy to z widocznym zadowoleniem, ciągnął dalej:

— Proszę uważać. Jest pan obecnie śpiewakiem.

Pan podniósł się jak automat z krzesła i

począł kłaniać się na wszystkie strony. Strząsnął wyimaginowany lok z czoła i wypiął dumnie gors koszu. Zaśpiewał pięknym tenorem: „Kobieta zmienna jest“.

Fakir przerwał mu rozkazującym gestem.

— Już dość!

Śpiący tenor wyciągnął doń błagalnie ręce ze słowami:

— Zaśpiewam coś jeszcze na dodatek.

I nie czekając na pozwolenie ryknął z całym sił bohaterką arię torreadora z „Carmen“

Kara Ben Brahma puira był zdumiony. Po raz pierwszy w życiu zdarzyło mu się spotkać tak podatne medium. Zwykle bowiem musiał w pocie czoła wyciągać z zahipnotyzowanych przez siebie ludzi skąpe słowa, a tymczasem ten jegomość tutaj spełniał ohocho narzucone mu drogą sugestii zadania!

Spełniał je tak gorliwie, że jeszcze trzeba go było powstrzymywać. Śpiący pan uporawszy się tymczasem z „Carmeną“ zaśpiewał arię z „Żydówki“ „Rachelo kiedy Pan“ i właśnie wziął się do „Aidy“: „O boska Aido, niebios...“

Fakir mu przerwał.

— No na dzisiaj dość śpiewu, jutro jest także dzień.

Pochylił się szybko nad medium i rzekł:

— Teraz już lepiej zbudzę pana!

Medium podskoczyło na krześle i krzyknęło tak głośno, że fakir cofnął się przerażony:

— Ani mi się śni. Chcę dalej śpiewać.

Pot kroplisty wystąpił na czoło fakira. — Spojrzał rozszerzonym wzrokiem na medium i zwróciwszy się następnie do publiczności — rzekł głosem drżącym ze wzruszenia:

— Proszę państwa. Jesteście widzami niesłychanego epokowego wypadku. To jest fenomenalne medium! Tak silnie przeżywa narzuconą mu przeze mnie rolę, że nie chce się z nią rozłączyć.

Na sali rozległy się oklaski. Medium spało jednak dalej.

Kara Ben Brahma puira przystąpił doń i powiedział z naciskiem:

— Będę liczyć do trzech. Gdy powiem „trzy“, pan rozbudzi się i będzie się czuł znowu normalnie jak przedtem.

Dmchnął w twarz śpiącego.

— Jeden, dwa, trzy: zbudź się pan!

Jegomość zbudził się. Publiczność szalała formalnie z zachwytu. Oklaskom nie było końca. Fakir skrzyżował ramiona na piersiach i ukłonił się głęboko. Musiał to powtarzać kilka razy z rzędu, tak wielki był entuzjazm widowni.

Jegomość zeszedł śpiesznie ze sceny i opuścił salę.

* * *

Znalazłszy się na ulicy, wsiał szybko do samochodu. Podał szoferowi jakiś adres i uśmiechnął się z zadowoleniem. Rozparł się wygodnie w poduszkach.

— Co za komiczne stworzenie z tego fakira — mrucał — nigdy jeszcze nie byłem tak trzeźwy i świadomy tego co robię, jak przed chwilą na scenie.

Wyjął z kieszeni ciężki złoty zegarek i obejrzał go uważnie:

— Zegarek tego fakira — szepnął — jest pierwszorzędny — nie pochodzi z Indyj tylko z Szwajcarii i przedstawia wartość conajmniej 600 zł.

BANKIET KU CZCI FLANDINA

i inne sensacje polityczne we Francji

(Korespondencja własna „N. Dz.“ wieczornego)

PARYŻ, w czerwcu.

Sensacją Paryża był bankiet urządzony na cześć Flandina. Wszyscy interesowali się nie tyle jednak jubilatem, który obchodził jakieś kilkudziesięciolecie swej działalności, ile mową wygłoszoną na bankiecie przez Edwarda Herriota, prezydenta izby poselskiej. Czyżby Herriot stał się „monachijszczykiem”, wieńcząc głowę polityka, który w dzień konferencji monachijskiej przesłał Hitlerowi depeszę hołdowniczo - dziękczynną, — bukietem pięknych i z przedziwnym kunsztem oratorskim wygłoszonych słów?

Walka dwóch Edwardów

Takby się wydawało na pierwszy rzut oka, ale jest to wrażenie zupełnie mylne. Herriot pozostał wiernym sobie a właśnie mowa na bankiecie flandinowskim miała świadczyć o wierności złotoustego prezydenta francuskiej izby poselskiej dla demokracji. Mowa ta jest pewnego rodzaju przyczynkiem do trwającej od lat to ukrywanej, to wybuchającej z nową siłą walki dwóch Edwardów: Daladiera i Herriota. Pierwszy nie jest oratorem i nie lubi parlamentu. Wtajemniczeni opowiadają, że Daladier ma już dekret odroczenia parlamentu w teczce. Bo Daladier woli rządzić względnie przyzwyczaił się już do tego, że najlepiej jest rządzić dekretami. Daladier ma wprawdzie w parlamencie większość prawicową, ale czy tego rodzaju struktura większości czy też w ogóle kontrola parlamentu nie bardzo mu odpowiadają — dość że opinia publiczna zaczyna podejrzewać mrukliwego premiera Francji o jakieś zachcianki dyktatorskie. Te właśnie obawy połączyły „monachijszczyka” Flandina i „antymonachijszczyka” Herriota, a mowa Herriota była dla wszystkich, którzy umieją czytać między wierszami, stanowczym ostrzeżeniem pod adresem Daladiera. Stary mistrz Edward mówił do swego ucznia po przez piękne słowa rzekomo na cześć Flandina, w gruncie rzeczy na cześć parlamentu i demokracji: Kochany Edwardku, pamiętaj o tym, że Francja nie jest glebą dla dyktatorów. A jeśli ci się uśmiecha kariera „wodza”, możesz być pewny, że powstanie przeciwko tobie cała Francja, począwszy od Flandina a skończysz na Blumie. Daladier zrozumiał to ostrzeżenie i na razie parlamen-

tu nie odroczył. A zresztą to ostrzeżenie było zupełnie nieaktualne, bo wygodniej wprawdzie rządzić dekretami, ale Daladier jest politykiem zbyt trzeźwym, by żywił jakiegokolwiek marzenia dyktatorskie.

Kulisy obozu monachijskiego

Bo tego rodzaju obawy gnębią tylko obóz socjalistyczny, całą zaś opinię publiczną interesuje tylko problem, czy obóz monachijski ma jeszcze jakieś szanse we Francji i czy w decydującym momencie potrafi się znowu wysunąć na pierwszy plan. Daladier zyskał sobie olbrzymią popularność tylko dzięki swej stanowczości i energii, jaką okazał w stosunku nie tyle może do Hitlera, ile w stosunku do... Anglii. Tej energii ma się do zawdzięczenia, że koalicja demokratyczna ma już teraz na wypadek wojny naczelnego wodza w osobie generała Gamelina. Ostatnie jednak obrady kongresu socjalistycznego w Nantes stwierdziły, że obóz monachijski jeszcze nie dał za wygraną. Nie będę pisać o dyskusji między „blumistami” i „paul-faurystami” bo są to sprawy już mocno przebrzmiałe, chcę tylko wskazać na rewelacje, które ujrzały światło dzienne właśnie ostatnio na marginesie tej dyskusji. Okazało się mianowicie, że istniały jakieś nici, łączące właśnie Flandina z przedstawicielami prawicowymi związków zawodowych, które popierały i popierają monachijską politykę Paula Faure'a. Któżby się był spodziewał że Paul Faure atakujący tak gwałtownie dyktatorską i reakcyjną politykę wewnętrzną gabinetu Daladiera może się tak czule mizdrzyć do jednego z najwybitniejszych przedstawicieli tej reakcji wewnętrznej tj. do Flandina?

„Memoriał o białej wojnie“

Zresztą, obóz monachijski popierany jest bardzo gorliwie przez nie tyle może wpływowe, ile hałaśliwe grupki lewicowe. Do tych grupek należy np. ultra - lewicowa grupa pacyfistów integralnych z Marcellem Pivertem, wykluczonym jak wiadomo z partii socjalistycznej, na czele. Wymienić też należy bardzo popularnego posła Gastona Bergery, jednego z twórców koncepcji frontu ludowego i głównego inspiratora t. zw. „młodo - turków”

wśród radykałów. Wszystkie te grupki razem utworzyły „zjednoczony komitet antywojenny” na czele którego stanęli mocno już zramolony Marguerite, ultralewicowy twórca sielanek idyllicznych Giono i głośny publicysta Pioch. Przeciwko tym pisarzom wystąpił Duhamel w ostatniej swej książce pt. „Memoriał o białej wojnie”. Biała wojna, to wojna o większą wytrzymałość nerwową. W jednym z rozdziałów Duhamel, który sam był ongiś integralnym pacyfistą a którego Hitler zdołał wyleczyć już z tego tak szkodliwego nałogu, polemizuje ze swym nie tak może w Europie, ale we Francji bardzo sławnym kolegą Gionem. Duhamel wykazuje, że głośniejszy już aforyzm Gione'a, że woli być żywym niewolnikiem Hitlera, niż jednodniowym bohaterem narodowym, nie ma najmniejszej racji, bo nawet taki kult niewoli nie potrafi uratować bezpieczeństwa życia. Wyrazicielem całego tego obozu monachijskiego stał się poseł Deat, który jak wiadomo, nie chce umierać za Gdańsk...

Jubileusz rewolucji

Na razie panuje w życiu politycznym Francji sielankowy wprost spokój. Korzystając z tego spokoju szykuje się rząd do uroczystego obchodu 150-lecia wielkiej rewolucji. Dziwna rzecz, jak we Francji ta wielka rewolucja jest wciąż żywą i aktualną. W każdym miasteczku powstaje teraz komitet obchodu 150-lecia rewolucji, a głównym organizatorem i inspiratorem tej obejmującej całą Francję manifestacji uczuć narodowych jest „żydowski” minister Julian Zay. Nakładem rządu wyszła wspaniale wydana broszura ilustrująca nam rolę, jaką odegrali Żydzi we Francji przed emancypacją, po emancypacji, aż do dnia nam współczesnego. Broszura ta zawiera mnóstwo fotografii i daje nam przegląd dziejów żydowskich we Francji począwszy od czwartego stulecia. Tej książeczce tak bardzo charakterystycznej dla humanizmu Francji, która zawsze wiernie bronić będzie spuścizny wielkiej rewolucji, warto poświęcić osobne omówienie.

IRMA KANFER

NA UCHO!

UPAŁ

Równocześnie z oficjalnym, kalendarzowym rozpoczęciem lata nastąpi tropikalne upały. Pim przepowiada dłuższy okres gorąca. Ale i bez tego z łatwością jest stwierdzić, że z każdym dniem będzie w Europie bardziej gorąco. Fizyka tłumaczy te zjawiska tym, że słońce traci na wadze 250 milionów ton na minutę, co przeliczwszy na energię ciepłą dostarczaną za beczken naszej skromnej kuli ziemskiej, stanowi cyfrę jeszcze bardziej astronomiczną. Polityka jednakowoż interpretuje stan gorączkowy za pomocą innego zupełnie rozumowania. Tu straty ponosi cywilizacja i kultura, a zyski ściągają pewna zachłanna jednostka.

Skoro mowa o stratach nie wolno zapomnieć o zniknięciu z Luwru drogiego obrazu Watteau. Przez kilka dni, dzielących nas od tej zuchwałej kradzieży temperatura w Europie się tak podniosła a atmosfera zgęściła, że o złodzieju powoli się zapomina. Ciągłe przychodzą nowe sensacje, nowe wiadomości, działające jak słupek lodu na rozpromienione czoło podekscytowanego, rozgorączkowanego mówcy. Mrozą krew w żyłach. Przychodzą z wszystkich stron. Z Chin, z Gdańska i o-

czywiście z Wiednia i Pragi. We Wiedniu zabroniono Żydom wstępu do Prateru. Na karuzelach będą sobie zawracać głowy tylko stu procentowi aryjczycy. Przymusowo. Piętnaście minut dziennie. W nagrodę wolno im będzie z Pragi sprowadzić prawdziwe praskie kielbaski na odmianę wyrabiane z ryb. Należy się obawiać, że wnet braknie i ryb. W resorcie aprowizacji i spraw kulinarno-gastronomicznych dla protektoratu odbywają się podobno obecnie mimo tropikalnych upałów intensywne studia zoologiczne a specjalna komisja pobiorowa „asenteruje” niezliczoną ilość gadów, płazów i zwierząt czworonożnych na front jadalny. Dla aryjsko-germańskich restauratorów otwiera się nowa gałąź zarobku. A każdy gość który się zjawi w gospodzie i poprosi dajmy na to o kotlecik żabi w sosie żółwiowym, winien być dobrze obsłużony, gdyż według przywódcy Frontu Pracy dr Leya „każda gospoda musi się stać komórką polityczną”. Wystarczy aby gość wyraził się niezbyt pochlebnie o sznycelkach a właściciel ma prawo zamienić lokal na komórkę polityczną lub mały obozisk koncentracyjny.

Są także rzeczy wesołe. Na meczu czesko-niemieckim usunięto gracza nazwiskiem Benesz. Publiczność zareagowała żywo, wykrzykując: „My chcemy Benesza z powrotem!” Na trybunach była co prawda połowa agentów Gestapo. Ale i tym się nagle zrobiło gorąco. Nie spodziewali się takiego obrotu spra-

Ożywiona kampania na rzecz wyboru Roosevelta

Waszyngton, 23. 6. PAT. Smathers, demokracja senator stanu New Jersey wypowiedział się na łamach prasy za powierzeniem po raz trzeci mandatu prezydenckiego Rooseveltowi. Smathers oświadcza, że 32 głosy delegatów demokratycznych w New Jersey padną za Rooseveltem na konwencji demokratów w 1940 r. Jest to pierwszy wypadek, by jakikolwiek senator otwarcie wypowiedział się za powierzeniem po raz trzeci temu samemu kandydatowi mandatu prezydenckiego. Smathers nadmienił w swych wynurzeniach, że Roosevelt jest jedynym demokratą, który może przeciwstawić się wszystkim reakcyjnym republikanom.

Prezydent Roosevelt dotychczas nie wypowiedział się czy zamierza przyjąć po raz trzeci mandat, mimo, że kampania na jego rzecz w kołach politycznych prowadzona jest z dużym ożywieniem.

wy. A kiedy, któryś z odważniejszych widzów zapytał: „którego Benesza?” a tłum odpowiedział „obu”, skonstatowali, że to nie zwykły upał. To był już ogień. Paliko się!

BEM.

KRAKÓW DO POŁUDNIA**17-letni zboczeniec mordercą
14-letniej pastuszki****Sensacyjne aresztowanie**

Wczoraj podaliśmy na tym miejscu wiadomość o ponurej zbrodni, jaka wydarzyła się w pow. dąbrowskim, gdzie zamordowana została 14-letnia pastuszka Bolesława Jaworska, której zwłoki z rozbitą głową znalezi-

no w polu. W związku z tym zarządzo- no natychmiast dochodzenia.

Urząd śledczy w Krakowie został dziś rano powiadomiony o ujęciu sprawcy tej ponurej zbrodni. Pod zarzutem dokonania tego morderstwa,

na tle seksualnym został aresztowa- ny 17-letni Władysław Stępniewski.

Jest to chłopiec niedorozwinięty u- myślowo, który wykazywał pewnego rodzaju zboczenia. Zbrodniczego czy- nu dokonać miał kamieniem.

**Wspaniała uroczystość Wianków
zakończy Dni Krakowa**

Na dzień 24 czerwca przypada tradycyjna uroczystość Wianków. Uroczystość poprzedzą koncerty orkiestr wojskowych, poczym rozpocznie się barwny korowód łodzi, statków pomysłowo udekorowanych oraz kajaków. Ten tradycyjny przejazd Wisłą różnorodnych łodzi, daje organizatorem zawsze pole do popisu w zakresie układania grup alegorycznych oraz dekorowania i ozdabiania statków.

Kulminacyjnym punktem Wianków jest iluminacja oraz puszczenie ogni świetlnych. Na tym polu mamy do zanotowania co roku nowe pomysły i nowe efekty. Niewątpliwie tegoroczne Wianki dadzą dziesiątkom tysięcy osób, jakie przybędą, możność podziwiania prawdziwej fajerki ogni bengalskich, petard, mlynków itd. Należy podkreślić, że dochód z tej wielkiej imprezy idzie na cel FOM, co o- czywiście tylko zwiększy atrakcyjność tej i tak popularnej imprezy. Impreza odbywa się pod hasłem: „Nie damy się odepchnąć od Bałtyku!”

PODHAŁE SPIEWA I TANCZY — Wieczór regionalny na dziedzińcu Collegium Nowo- dworskiego. Udział biorą zespoły góralskie, przybyłe z Łącka i Czerńca nad Dunajcem. — Barwne widowisko będzie niewątpliwie taką samą atrakcją w dziedzinie pokazów regional- nych, jaką stanowi zawsze przyjmowane z wielkim aplauzem Wesele Krakowskie tego samego inscenizatora. Początek widowiska o godz. 20.30, ceny od 50 gr. do 2 zł.

Z powodu odwołania trzeciego koncertu na Wawelu, pieniądze za zakupione w przedsprze- daży bilety w Polskim Związku Turystycznym Lubicz 4, będą zwracane tylko jeszcze przez kilka dni.

Końcówce Dni Krakowa nabiorą, szczególne- go ożywienia przez urządzenie atrakcyj i za- baw na terenie Wesołego Miasteczka, gdzie przygotowuje się Festyn Dziecięcy oraz We- soły Wieczór i Dancing z udziałem doborowej orkiestry.

**Wyścig demagogii endecji z ozonem
piętnuje krakowska klasa robotnicza**

W dzisiejszym „Naprzodzie” znajdujemy tekst rezolucji, uchwalonej na zgromadzeniu robotników w Podgórzu. Jak już podaliśmy, zgromadzenie to poświęcone było sprawom samorządu krakowskiego. W rezolucji czyta- my m. in.:

„Zgromadzeni domagają się uszanowania woli ludności i natychmiastowego zatwierdze- nia wybranego większością Rady Miejskiej prezydenta dr Kwaśniewskiego i wiceprezy- denta dr Pajdaka.

Zgromadzeni protestują przeciw represjom stosowanym wobec niektórych radnych miej-

skich przez władze administracyjne za głoso- wanie i wybranie demokratycznego kandyda- ta, widząc w tych represjach pogwałcenie konstytucyjnie zagwarantowanych swobód obywatelskich i ustawą zabezpieczonej swo- body decyzji radnego miejskiego, w ramach jego uprawnień.

Zgromadzeni piętnują rozgrywający się na Radzie Miejskiej wyścig demagogii pomiędzy endecją a ozonem, nieliczący z powagą kra- kowskiej Rady Miejskiej. W szczególności zgromadzeni protestują przeciw wciąganiu re- ligii do rozgrywek politycznych”.

**„Potęga miłości” - w pięciu egzemplarzach
i szereg innych zagubionych przedmiotów czeka na swych
właścicieli**

W czasie od dnia 1 marca 1939 roku do dnia 10 kwietnia 1939 roku złożono w depozycie rze- czowym w Głównej Kasie Miejskiej wyszczególni- one poniżej przedmioty znalezione:

2 koleczki z metalu złotego z białymi oczkami, skarbonka kościelna blaszana, kaszkiet męski, faska z marmoladą, bałajka zniszczona bez strun, torebka skórkowa a drobiazgami, nóż sto- łowy, chusteczka do nosa z gotówką, parasolka, aweter stary, sukienka bawełniana, bluzka dam- ska żółta, bluzka damska granat, kubek szklany, narzędzia chirurgiczne 9 sztuk, rękawiczki skór- kowe, rękawiczki wełniane, 1 rękawiczka wełnia- na, laska, 1 rękawiczka wełniana, torba sznurko- wa, 1 rękawiczka granatowa, 1 rękawiczka, ze- garzek damski z paskiem, rękawiczki czarne, torba dziecienna z groszami, rękawiczki wełniane, wią- zka włosów końskiego, pugilares z groszami, rękaw- iczki wełniane, ołówek automatyczny, rękawic- zki wełniane, portmonetka z drobnymi, rękawic- zki skórkowe, okulary, rękawiczki zamszowe, zegarek barankowy, 1 rękawiczka, rękawiczki wełniane, rękawiczki wełniane, guziki, klucz, 1 rękawiczka, 1 rękawiczka, rękawiczki brązowe, 1 rękawiczka, 4 zeszyty „Stalprofil”, portmonetka z drobnymi, 1 rękawiczka wełniana, pugilares z drobnymi, 1 rękawiczka wełniana, parasolka po- p-elata, portmonetka z groszami, rękawiczki skór- kowe, rękawiczki wełniane, koszula włóczkowa damska, 1 kalosz, rękawiczki brązowe, 1 rękawic- zka, okulary rogowe, walizka mała, rękawiczki irchowe, pugilares z kluczykiem, 3 mydła toale- towe, rękawiczki wełniane, rękawiczki irchowe, pugilares z groszami, rękawiczki, mufek pokryty czarnym futerkiem, czapka szkolna, czapka, my- dło i krem na twarz, 1 rękawiczka wełniana, de- wizka niklowa od zegarka, 1 rękawiczka wełnia- na, okulary rogowe, 2 sznurki koralików nieble- skich, nożyk kieszonkowy, pugilares z pudernicz- ką, teczka skórzana i pantofle, przyrząd do nauki

telegrafu, dorebka damska z drobiazgami, 4 klu- cze, 21 tabliczek mosiężnych na drzwi, palto mę- skie zimowe i rękawiczki wełniane, obrączka z złotego metalu, walizka tekturowa zniszczona, pugilares z drobnymi, zarzutka jasna, walizka mała i chusteczka do nosa, piłka gumowa duża jasna, piłka gumowa czerwona, piłka gumowa mała w białe kropki, piłka gumowa mała biała, tarcza od koła samochodowego, płaszcz damski używany, spódniczka, bluzka, fartuszek, koszula damska zniszczona, matki, biustnik, pończochy, (2 pary), podwiązki zniszczone, chusteczka do nosa, koszyczek mały ręczny, torebka damska ce- ratowa, torebka skórzana dziecienna, szalik jed- wabny, 3 klucze i portmonetka gumowa, torebka damska skórkowa z groszami, portmonetka z go- tówką, 2 klucze na kółku, scyzoryk w oprawie z białej masy, 2 kluczyki, palto szare zniszczone, 10 kluczy na kółku, rękawiczki irchowe, 5 klu- czy na kółku, książka do nabożeństwa, toroa sznurowa, parasolka czarna, rękawiczki wełniane, 4 menażki emaliowane, książka p. t. „Zielona Granica”, 1 rękawiczka wełniana, portfel cerato- wy z legitymacją wojskową, 1 rękawiczka wełnia- na, łańcuszek srebrny, okulary rogowe, łańcuszek złoty z medalikiem, rękawiczki wełniane, 1 rękawiczka wełniana, teczka zniszczona, 4 klucze, okulary w futerale, szczotka do włosów, parasol, 1 rękawiczka skórkowa, koronka do modlitwy, teczka z książkami szkolnymi, książka szkolna pt. „Mój sklep”, 1 rękawiczka skórkowa, koronka do modlitwy, lornetka z woreczkiem, parasolka, laska trzciniowa, broszurka p. t. „Polska w Rodzi- nie Narodów”, portmonetka z drobnymi, beret i rurki, rękawiczka skórkowa, portmonetka, rękawic- zki wełniane, 1 rękawiczka skórkowa, 1 rękawiczka wełniana, mufek, rękawice wełniane, pióro wieczne, rękawiczki wełniane, 1 rękawic- zka wełniana, portmonetka z gotówką, nóż i stal- ka masarska, parasolka granatowa, portmonetka z gotówką, rękawiczki wełniane, portmonetka, 11 miesięczników „Cudowny Medalik”, parasolka, garnuszek emaliowany, teczka brązowa, flaszka lakieru do kaloszy, portmonetka z groszami, oku- lary rogowe, portmonetka z groszami, rękawice wełniane, 1 rękawiczka, pugilares z groszami, 1 kalosz, sznur perełek, 6 prętów żelaznych, sztuczna szczeka, pudełko łątek do wulkanizacji, port- monetka z groszami, kluczyk, papierośnica skór- kowa, portmonetka z groszami, rękawiczki weł- niane i klucz, deszczowce, 1 rękawiczka skórko- wa, chusteczka, 5 broszur p. t. „Potęga Miłości”, rękawiczki wełniane, 1 rękawiczka skórkowa, pa- kiet skarpetek dzieciennych, pakiet z pastą, farbą i krochmalem, parasolka, zegarek z przybora- mi toaletowymi, 1 rękawiczka skórkowa, beret, portmonetka, 1 rękawiczka wełniana, 1 rękawic- zka wełniana, zegarek dziecienny, 1 rękawiczka skórkowa, blok rysunkowy nr. 4, parasolka, 1 rękawiczka skórkowa, scyzoryk, rękawiczki ircho- we, portmonetka sukienka z gotówką, pugilares z groszami, rękawiczki wełniane, rękawiczki weł- niane, czapka, wycieraczka kokosowa, portfel skórzany.

Zarząd Miejski wzywa właścicieli tych przed- miotów, aby zgłosili się w Wydziale Finansowym Z. M. Oddział Skarbowy — Ratusz II. p. drzwi nr. 13 w godzinach urzędowych (od 10 — 13 co- dziennie z wyjątkiem niedziel i świąt), gdzie po udowodnieniu prawa własności zgubione przed- mioty zostaną im wydane, w przeciwnym razie przedmioty te zostaną wydane znalazcom i po u- pływie lat trzech przejdą na ich wyłączną wła- sność, lub też po upływie tego czasu zostaną sprzedane w drodze licytacji. Przedmioty ulega- jące względnie szybkiemu zniszczeniu jak n. p. skórzane, papierowe i t. p. zostaną sprzedane w trzy miesiące od niniejszego ogłoszenia.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Wielka batalia rozpoczęta

Kluby z całej Polski walczą dziś w Krakowie w turnieju „Makkabi”

Na boisku „Makkabi” panuje od wczesnych godzin rannych ożywiony ruch. Około dwustu zawodników przygotowuje się do rozpoczęcia rozgrywek, które wyłonią zwycięzcę turnieju jubileuszowego krakowskiej „Makkabi” o nagrodę honorową „Nowego Dziennika”.

Wczoraj wieczorem odbyło się w lokalu „Makkabi” losowanie turnieju we wszystkich gałęziach. Losowanie turnieju dało następujący rezultat:

Siatkówka

Dror (Lwów) — Dror (Jarosław)
Makkabi (Łódź) — Makkabi (Sosnowiec)
Makkabi (Warsz.) — Samson (Tarnów)
Makkabi (Bielsko) — Makkabi (Bydg.)
Makkabi (Kraków) — Makkabi (Lublin)
Hagibor (Przemyśl) w. o.

Nowy rekord japoński w skoku wzwyż

Na zawodach lekkoatletycznych w Tokio Rie Yamauchi ustanowiła nowy rekord japoński w skoku wzwyż pań, uzyskując wynik 1,60 mtr.

Koszykówka

Dror (Lwów) — Hagibor (Przemyśl)
Hakoah (Stanisławów) — Makkabi (Lub.)
Makkabi (Bielsko) — Makkabi (Sosn.)
Makkabi (Kraków) — Makkabi (Łódź)
Hakoah (Łódź) — Samson (Tarnów)
Makkabi (Warszawa) — Makkabi (Bydg.)

Szczypiorniak

Dror (Lwów) — Makkabi (Warszawa)
Makkabi (Kraków) — Hakoah (Łódź)
Makkabi (Łódź) w. o.

W dniu dzisiejszym odbywają się rozgrywki we wszystkich trzech gałęziach sportu. Siatkówka będzie przypuszczalnie dzisiaj ukończona i wyłoniony będzie zwycięzca turnieju. W koszykówce odbędzie się również

dzisiaj po południu kilka ciekawych meczów.

Największą atrakcją dzisiejszego dnia będzie mecz szczypiorniaka Dror (Lwów) — Makkabi (Warszawa). W meczu tym spotykają się dwie drużyny, należące do najsilniejszych, to też spotkanie stać będzie na wysokim poziomie. Rozgrywki popołudniowe rozpoczynają się o godzinie 3 pop. Mecz szczypiorniaka odbędzie się o godzinie 6 pop. Ceny wstępu niskie.

Pierwsze wyniki

Wyniki pierwszych meczów w siatkówce są następujące: Dror (Lwów) — Dror (Jarosław) 2:0 (15:2 15:10), Makkabi (Warszawa) — Samson (Tarnów) 2:1 (13:15, 15:3, 15:3), Makkabi (Bielsko) — Makkabi (Bydgoszcz) 2:0 w. o.

Piorun uderzył w wieżę do skoków pływackich

W czasie burzy, która przeszła nad Katowicami i okolicą, piorun uderzył w wieżę do skoków pływackich na pływalni miejskiego klubu w Giszowcu, uszkadzając ją poważnie.

Jędrzejowska w półfinale mistrzostw tenisowych Londynu

Jędrzejowska, która w trzeciej rundzie turnieju tenisowego o mistrzostwo Londynu pokonała Pittman 6:1 6:3, w czwartej rundzie wyeliminowała jedną z czołowych raket angielskich Saunders 6:2 6:1.

W piątek Jędrzejowska walczy w półfinale z Amerykanką Fabyan. Jędrzejowska znajduje się w doskonałej formie i na ogół w Londynie oczekują, że zdobędzie ona porażkę czwartą z kolei tytuł mistrzyni Londynu.

TEATRY I KINA

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO
Piątek, teatr nieczynny

REPERTUAR TEATRU ŻYDOWSKIEGO
(Bocheńska 7)

Piątek, godz. 9 wiecz.: „Bar Kochba”

REPERTUAR TEATRU „SCALA”.

Piątek, godzina 7 i 9.30 wiecz.: Gościnne występy teatru „Małe Qui Pro Quo”, rewia „Nic nie wiadomo”.

REPERTUAR KINOTEATROW

ADRIA: „Studentka” (Melcheine Renaud, Constant Remy) i „Żelazne hełmy” (Luis Trenker).

APOLLO: „Gdy Madelon...” (Henri Garat).

ATLANTIC: „Słowiczek” (Shirley Tempie) i „Droga w nieznaną” (Ray Milland, Frances Farmer).

L. O. P. P.: „Podwójne wesele” (William Powell, Myrna Loy) i „Pensjonarka” (Deanna Durbin, Herbert Marshall)

PROMIEN: „Modelka” z Joan Crawford i Spencer Tracy

SZTUKA: „Trzy niewiniątka” (Loretta Young)

ŚWIT: „Tajemniczy ślepiec” i „Astrolog”.

UCIECHA: „Pięciu urwisów”, „Hotel Hollywood”

WANDA: „Zatraczona ulica” (Pod fałszywym oskarżeniem).

Projekt nowej kolejki linowej w Tatrach

Protest Ligi Ochrony Przyrody

Zarząd Główny Ligi Ochrony Przyrody w Polsce za pośrednictwem urzędu powiatowego w Nowym Targu skierował do wojewody krakowskiego pismo, w którym m. in. czytamy:

„Wobec tego, że na tablicy ogłoszeń urzędowych Zarządu miejskiego w Zakopanem, zjawiało się obwieszczenie gminy Zakopane z dnia 3. 6. 1939 Nr II-1853/39 (podpisane przez p. Zaczyńskiego), zawierające odpis pisma Starostwa Nowotarskiego do Centralnego Biura Projektów i Studiów K. P. w Warszawie, Nowy Świat 14, z dn. 30. 5. 1939 r. Nr A. VI 1-18/39, zezwalającego (na wniesione podanie) na dokonywanie prac pomiarowych w terenie gminy katastralnej Zakopane dla celów kolejki linowej Kalatówki—Wrótki pod Giewontem, w imieniu Ligi Ochrony Przyrody w Polsce, składamy protest przeciwko budowie tej kolejki.

Przedsięwzięcie to godzące w piękno naszych Tatr, będących skarbem przyrody dla całej Polski, jest sprzeczne z duchem ustawy o ochronie przyrody z dnia 10 marca 1934 r.,

sprzeczne z ideą parku narodowego w Tatrach, dla której urzeczywistnienia Rząd wykupił tereny Fundacji Kórnickiej, sprzeczne z zapewnieniami sfer miarodajnych Ministerstwa Komunikacji, iż kolejka na Kasprowy — wzniesiona wbrew protestom społeczeństwa, nie pociągnie za sobą nowych inwestycji tego rodzaju w głębi Tatr.

W obecnym momencie dziejowym, gdy dokonano się zjednoczenie społeczeństwa w gotowości do obrony Państwa — zarówno jego granice, jak i skarbów w postaci zabytków kultury i przyrody, wobec ofiar materialnych zbieranych na ten cel od najszerzych warstw społeczeństwa, gdy mamy tyle do odrobienia — rozpoczynanie przedsięwzięć rozrywkowego charakteru, w dodatku kosztem zszpecenia Tatr, niewątpliwie zaniekokoł opinię publiczną.

Przeciwko tego rodzaju akcji gorąco protestujemy i zwracamy się do Pana Wojewody z prośbą o niedopuszczenie do urzeczywistnienia przedsięwzięcia”.

Trup w zakładzie fryzjerskim

Tajemnicza tragedia na ul. Szpitalnej

Zagadkowy wypadek miał miejsce dziś o godzinie 6-tej rano w domu przy ulicy Szpitalnej 36. Mieszkańcy tego domu poczuli silną

woń gazu, dobywającego się ze znajdującego się tam zakładu fryzjerskiego.

Wyjazd dyrektora kolei

Wczoraj dyrektor kolei w Krakowie inż. Tarwid wyjechał do Warszawy.

Po otwarciu drzwi znaleziono 24-letniego Leona Marnatka, właściciela zakładu, leżącego bez życia. Popułił on samobójstwo przez odkręcenie kurków gazowych. Powód samobójstwa jest nieznany.